

Los niños de Winton

Títol original: *One Life* **Direcció:** James Hawes **Guió:** Lucinda Coxon, Nick Drake
País: Regne Unit **Durada:** 110 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Anthony Hopkins, Johnny Flynn, Helena Bonham Carter **Música:** Volker Bertelmann
Fotografia: Zac Nicholson **Distribuïdora:** Diamond Films **Estrena a Espanya:** 22/03/2024

No recomanada per a menors de 7 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Un jove corredor de borsa britànic, Nicholas "Nicky" Winton (Anthony Hopkins), va ajudar a rescatar centenars de nens dels nazis en vigílies de la Segona Guerra Mundial, amb l'ajuda de la seva mare (Helena Bonham Carter). Un acte de compassió gairebé oblidat durant 50 anys, i del qual en Nicky viu turmentat pels fantasmes dels nens que no va poder rescatar, culpant-se per no haver fet més. (FilmAffinity)

CRÍTICA

L'àngel britànic

1987. El Nicholas "Nicky" Winton és un ancià que viu amb la seva dona al seu xalet de Maidenhead, a Anglaterra. En Nicky manté encara vius els records del passat, quan el 1938 va posar en marxa amb la seva mare i altres col·laboradors el Comitè Britànic per als Refugiats a Txecoslovàquia. La idea era ajudar milers de famílies txeques que havien arribat als suburbis de Praga en la seva fugida dels Sudets, zona recentment annexada al III Reich.

Los niños de Winton és una pel·lícula inspiradora, a la qual li va com un guant la cèlebre frase d'Edmund Burke: "Perquè triomfi el mal només cal que els bons no facin res". Som davant d'una d'aquelles històries on la manera d'explicar-les passa a ser una qüestió secundària, perquè el que realment importa són els successos heroics que s'hi narren, fets que aconsegueixen que l'espectador continuï creient en l'ésser humà. El director **James Hawes**, avesat a nombrosos episodis de sèries televisives, com *Black Mirror*, *El alienista* o *Penny Dreadful*, explica la història real de Nicholas Winton (1909-2015) i de l'anomenada operació "kindertransport", per la qual ell i els seus col·laboradors van poder treure de Txecoslovàquia un total de 669 nens, majoritàriament jueus, durant 1938 i 1939, abans que comencés la Segona Guerra Mundial.

Un llibre escrit per **Barbara Winton**, filla del Nicholas, serveix de base per al guió. Narrada amb estil clàssic, sense ostentació formal, *Los niños de Winton* s'estructura en dos temps: el 1987, amb un Nicholas ja ancià que recorda vivament els successos pretèrits i sent que encara no ha segellat el vincle obert amb aquests nens txecs; i el 1938, on s'il·lustren els esforços per organitzar els combois des de Praga, la gestió amb les autoritats, la recerca de famílies d'acollida al Regne Unit. El resultat és sobri i emocionant, amb algun moment aïllat propici per a la llàgrima. Però sobretot, com passava amb *La lista de Schindler*, és reconfortant comprovar que al mig de la barbàrie sempre hi ha persones capaces de jugar-se la vida i emprar tots els seus esforços a fer el bé als seus semblants, per moltes que siguin les dificultats i els perills.

La pel·lícula no ofereix accions bèl·liques, violència o moments de tensió, ja que es tracta simplement i planament de retre un preciós homenatge a Nicholas Winton, i en aquest sentit és un relat senzill i serè, que no afegeix elements extra per augmentar el dramatisme. L'elenc fa una feina summament eficaç, amb un magnífic **Anthony Hopkins** ja ancià en el paper principal. L'acompanyen bé **Lena Olin** com a muller, **Helena Bonham Carter** com la seva carismàtica mare, **Johnny Flynn** com el jove Winton i **Romola Garai** com la seva companya de fatigues. Com a curiositat es pot afegir que un dels nens salvats per Winton va ser **Karel Reisz**, que amb el temps es va convertir en un prestigiós director de cinema, abanderat de l'anomenat Free Cinema britànic.

Pablo de Santiago – decine21.com